कल्याण्यां, 'संदृष्टौ' अनुग्रहदृष्टौ, 'रणयन्त' रमन्ते, किमु वक्तव्यं अनुष्ठातारो रमयन्त इत्यभिप्रायः॥

अथ पञ्चमीमृचमाह। "त्वां वर्द्धन्ति क्षितयः पृथिव्यां। त्वꣳ राय उभयासो जनानां। त्वं त्राता तरणे चेत्योऽभूः। पिता माता सदमिन्मानुषाणाम्" इति। 'पृथिव्यां' भूमौ, 'क्षितयः' क्षितिमन्तः यजमानाः, 'त्वां वर्द्धन्ति' हे अग्ने स्तुतिभिर्हविर्भिर्वा त्वां परितोषयन्ति। 'जनानां', सर्व्वेषां 'त्वमुभयासो रायः' त्वमेव द्विविधानि धनानि, दिव्यानि पार्थिवानि च तत्सम्पादक इत्यर्थः। हे 'तरणे' दुरितानां तरणकुशल, 'त्वं त्राता' त्वमेवास्माकं रक्षिता, 'चेत्यः' सर्व्वदास्माभिः स्मर्त्तव्यः, 'अभूः' भवसि। तथा 'मानुषाणां', सर्व्वेषां 'सदमित्' सर्व्वदैव, 'पिता माता', तदुभयसदृशः पालकस्त्वमेवासि॥

अथ षष्ठीमृचमाह। "सपर्य्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा यजीयान्। तं त्वा वयं दम आदीदिवाꣳसं। उपज्ञु बाधो नमसा सदेम" इति। 'सः' अग्निः, 'सपर्य्येण्यः' परितो मन्तव्यः, स एव 'अग्निः', 'विक्षु' प्रजासु सर्व्वासु, 'प्रियः', तथा 'होता' देवनामाह्वाता, 'मन्द्रः' हर्षहेतुः, 'यजीयान्' यष्टृतमः सन्, 'निषसाद' नियमेनोपविवेश, 'दमे' यज्ञगृहे, 'दीदिवाꣳसं' दीप्यमानं, 'उपज्ञु' उपज्ञातं सुप्रसिद्धं, 'तं त्वा' तादृशमग्निं त्वां, 'बाधः' संसारेण बाध्यमानाः, 'वयं', 'नमसा' नमस्कारेण, 'आसदेम' भजामहे॥